

[Gerda Mundt.]

fra visse Sider bliver sagt, at Kvinderne ikke vil gaa ind under de første Aars haarde Uddannelse, og det er rigtigt, at Kvinderne paa lige Fod med Mændene gennemgaar Politiskolen, som er en udmærket Uddannelse. Men jeg vil gerne have Lov til at henstille til Rigspolitichefen, at han ved Lejlighed samler de 13 kvindelige Politibetjente — saa vidt jeg ved, er det overhovedet aldrig blevet gjort — til en Forhandling for at tilrettelægge et kort Kursus for dem i det, som særlig angaar det kvindelige Politi.

Inden for det kommende Luftværn vil man ogsaa faa Brug for Kvinder paa en særlig Maade — det bliver ikke altid saa helt let at føre en Bestemmelse ud i Praksis, og det gælder meget om, at Befolkningen opfatter den paa rigtig Maade —, ikke mindst, hvor der er Anledning til at tale med gamle, f. Eks. naar de skal have tømt deres Pulterkamre. Da engang en tidligere Biskop af Sjælland skulde tale Sjælesorg med et gammelt Menneske, sagde han: Hvordan gaar det med Møblerne? Det er ofte noget af det, som det er sværest for de gamle at skille sig af med.

Jeg tror altsaa, at der i Sager, som kommer i en meget nær Fremtid, vil blive Brug for Kvinder. Jeg kunde tænke mig, at man ved Udvalgsbehandlingen kunde blive enig om at forøge det kvindelige Politi til op imod 20. Det behøver jo ikke at komme paa een Gang, men naar der er Lejlighed til det, dog helst i en nær Fremtid, og at man da ved Ansættelsen søgte at faa særlig kvalifirede, der skulde rykke op igennem Graderne. Jeg vil gerne anbefale, at dette Spørgsmaal, saaledes som det ogsaa er ønsket af Dansk Kvindesamfund, blev taget op til Undersøgelse og Drøftelse i det Udvalg, der bliver nedsat angaaende dette Lovforslag. Forhaabentlig vil man da paa dette Punkt kunne komme til et positivt Resultat. Det glædede mig, at Venstres Ordfører ogsaa nævnte denne Sag; det forekom mig ellers, at hans Anbefaling for Udvidelsen af Politiet ikke var saa stærk. Men maaske man ogsaa fra den Side, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, vil støtte Tanken om en Udvidelse af det kvindelige Politi.

Justitsministeren (Steincke): Jeg har ved Fremsættelsen af dette Lovforslag følt mig, som jeg kan tænke mig, en Husmoder føler sig, naar Budgettet stadig stiger, og hun skal henvende sig til Manden om at faa flere Penge. Jeg vil dog sige, at jeg har gjort en mere glædelig Erfaring, end de fleste

Husmødre paastaar de har ved saadanne Henvendelser. Jeg kunde — for at blive i Billedet — godt tænke mig at gifte mig med samtlige ærede Ordførere, endogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, med Udtagelse af det ærede Medlem Hr. Elgaard, der repræsenterer den rigtig sure Ægtemand. Men alligevel har han Krav paa det tilbørlige Svar. I saa Henseende plejer Husmoderen jo ikke at savne Argumenter, og det gør jeg forhaabentlig heller ikke.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hedtoft-Hansen) vil jeg sige, at jeg lagde Mærke til hans Opfordring til at vise megen Forsigtighed med Hensyn til Opholdstilladelse til fremmede Korrespondenter. Det skal ogsaa blive iagttaget, tror jeg, jeg kan sige. Det gælder i Øjeblikket om at vise Forsigtighed med Hensyn til Opholdstilladelse ikke alene til Korrespondenter.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at det var nødvendigt, at der sættes haardt ind mod den tiltagende Udvikling i Retning af Kriminalisering af det politiske Liv. Deri er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem. Men det tiltrænger mere end en Udvidelse af Politiet en Skærpelse af visse Bestemmelser i Straffeloven, og det vil antagelig ogsaa komme i den nærmeste Fremtid.

Forinden jeg henvender mig til den ærede Ordfører for Venstre med Hensyn til selve Lovforslaget, vil jeg gerne besvare et direkte Spørgsmaal, han stillede til mig. Det ærede Medlem spurgte, om ikke det var den høje Regerings egne Medlemmer, der bestemmer, hvor megen Beskyttelse de hver for sig skal have, idet det ærede Medlem ikke kunde indse, at man herhjemme var naaet til saadanne Urotilstande, at den Art Beskyttelsesforanstaltninger, en saakaldt Livvagt, overhovedet er nødvendig. Jeg havde ikke tænkt mig, at Venstres Presse havde Brug for en ny Diskussion i saa Henseende. Det ærede Medlem har det jo ikke; han ved jo nemlig, hvorledes Stillingen er. Jeg har forklaret ham tidligere, at jeg paa Regeringens Vegne har taget den Stilling over for Rigspolitichefen — naturligvis med Samtykke fra de andre Ministre —, at ingen Minister overhovedet ønsker nogen Art af særlig Beskyttelse, Livvagt el. lign., der kun kan være ubehagelig. Det maa være overladt Rigspolitichefen, under hans Embedsansvar, alene at overveje og bestemme, hvilke Borgere, derunder Ministre eller andre Embedsmænd, der i den givne Situation skal undergives en særlig Beskyttelse.

Jeg ser nok af Bladene, i hvert Fald af visse Blade, at jeg ikke kan bevæge mig noget som helst Sted, endogsaa til Søs eller